

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10Csp/97/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419200961
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8419200961.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava- mestská časť Staré Mesto, IČO : 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtina 48, Bratislava, proti žalovanej : R. S., T.. XX.XX.XXXX, U. H. N.Á. X, XXX XX Y., o zaplatenie 2.122,56 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu **z a m i e t a** .
- II. Náhradu trov konania stranám sporu **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 18.04.2019 sa pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO:31 320 155 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť mu sumu 2.122,56 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 14.07.2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodňoval tým, že na základe zlúčenia je právnym nástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., ktorá so žalovanou uzatvorila dňa 09.05.2013 zmluvu o pôžičke č. 7118739 na základe ktorej poskytla žalovanej pôžičku vo výške 3.000,-eur s tým, že pôžičku mala splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 93,56 eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 5.613,60 eur. Tvrdil, že do dňa podania žaloby žalovaná na vrátenie pôžičky zaplatila iba sumu 2.993,92 eur a keďže porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku jednotlivými splátkami riadne a včas, dňa 27.04.2016 ju pôvodný veriteľ vyzval listom - predžalobnou upomienkou k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže k úhrade dlžných splátok podľa tvrdenia v žalobe nedošlo, dňa 19.06.2016 pôvodný veriteľ úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 08.07.2016- oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, pričom žalovaná dlžné splátky neuhradila a jej dlh ku dňu podania žaloby predstavuje 2.122,56 eur.

2. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil Zmluvu o pôžičke a zmluvné podmienky, prehľad splátok a úhrad, predžalobnú upomienku s doručenkou a oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru (bez doručenky).

3. Žalovaná sa k žalobe, ktorá jej spolu s prílohami a výzvou vyjadriť sa k nej do vlastných rúk doručená bola dňa 10.06.2019 písomne nevyjadrila.

4. Uznesením zo dňa 28.08.2019 č.k.10Csp/97/2019-51 súd vyhovel návrhu žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu z dôvodu postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom sporu z pôvodného žalobcu na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 811 07 Bratislava- mestská časť Staré Mesto IČO: 35 831 154 a pripustil aby vstúpila do konania na miesto žalobcu.

Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.09.2019 a súd tak ako so žalobcom ďalej konal s obchodnou spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., (ďalej len „žalobca“).

5. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na ktoré sa predvolaný právny zástupca žalobcu ani žalovaná napriek riadnemu a včasnému predvolaniu nedostavili. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčast' na pojednávaní, o odročenie pojednávania nežiadal. Žalovaná, ktorej predvolanie na pojednávanie doručené bolo dňa 10.09.2019 neúčast' na pojednávaní neospravedlnila, o jeho odročenie nežiadala. V súlade s ust. § 180 CSP preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovanej, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

6. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo žalovanou namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné či neúčelné a sama žalovaná žiadne dôkazy nenavrhol a zistil tento skutkový stav:

7. Žalobca ako dôkaz uzavretia zmluvy so žalovanou označil zmluvu o pôžičke, pričom z obsahu ním predložených listín vyplýva, že táto mala byť uzavretá prostredníctvom žiadosti a schválenia žiadosti zmluvy o pôžičke. Z obsahu žalobcom predloženej žiadosti o poskytnutie pôžičky zo dňa 2.5.2013 súd zistil, že ako klient je v nej označená žalovaná, ktorá v žiadosti je označená ako fyzická osoba - nepodnikateľ (údajmi o rodinnom stave, spôsobe bývania, vzdelaní, zamestnávateľovi, príjme zo zamestnania), k žiadosti predkladala ako doklady kópiu občianskeho preukazu. V časti IV formulára žiadosti je uvedené, že klientom požadovaná výška pôžičky (spotrebiteľského úveru) je 3.000 eur a požadovaný počet splátok v mesiacoch že je 60. Potom tam je uvedené už len to, že ako požadovaný spôsob úhrady mesačných splátok je prevod z účtu a tiež je tam číslo účtu pre účely poukázania pôžičky. Žiadne iné parametre „pôžičky“ tam uvedené nie sú.

8. V časti VII tlačiva žiadosti v bode 2 a 3 je uvedené, cit „podpisom tejto žiadosti klient potvrdzuje slobodný a vážny prejav vôle uzatvoriť zmluvu o pôžičke za podmienok uvedených v žiadosti. V prípade akceptácie žiadosti (návrhu klienta na uzavretie zmluvy) sa spoločnosť zaväzuje, že poskytne klientovi za podmienok dohodnutých v tejto žiadosti, Všeobecných obchodných podmienkach peňažné prostriedky (spotrebiteľský úver) a klient sa zaväzuje, že poskytnuté peňažné prostriedky vráti, zaplatí úroky a splní ďalšie záväzky podľa tejto žiadosti/zmluvy. Akceptáciou návrhu klienta na uzatvorenie zmluvy zo strany spoločnosti dochádza k uzatvoreniu zmluvy o pôžičke, o čom spoločnosť zašle klientovi písomné potvrdenie o uzatvorení zmluvy o pôžičke. Neoddeliteľnou súčasťou žiadosti a po jej akceptácii zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky, Formulár štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere a formulár- informácie o finančnom sprostredkovaní.“

9. Žalobca predložil ako dôkaz tiež oznámenie adresované žalovanej (čl.17 spisu) kde je uvedené, cit. „Vážená/y pani/pán dovoľujeme si oznámiť Vám, že Vaša žiadosť o poskytnutie Najľahšej pôžičky číslo 7118739 bola dňa 9.5.2013 schválená (ďalej aj ako „žiadosť“). V zmysle ustanovení uvedených v žiadosti týmto došlo k uzatvoreniu Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky (ďalej aj ako „zmluva“) medzi Vami a spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., IČO:35 923 130, so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok.“ Nasleduje ustanovenie, že tento potvrdzujúci list je súčasťou zmluvy, ktorá má nasledovné parametre a potom sú uvedené údaje o pôžičke kde je uvedené, že výška pôžičky je 3.000,- eur, celková suma pôžičky 5.613,60 eur, celkové náklady spotrebiteľa 2.613,60 eur, splátka že je 93,56 eur, počet splátok že je 60, ročná úroková sadzba 32 %. RPMN 32 %, priemerná hodnota RPMN 19,53 % a termín konečnej splatnosti 5/2018. Tiež je tam uvedené, že splatnosť prvej mesačnej splátky je ku dňu 20.6.2013 a splatnosť každej nasledujúcej splátky je k 20-emu dňu príslušného kalendárneho mesiaca.

10. Z prehľadu splátok a úhrad k úverovej zmluve číslo XXXXXXXX predloženého žalobcom súd zistil, že sú tam zaznamenané dátumy a výška úhrad splátok úveru žalovanou z ktorých vyplýva, že žalovaná uhradila odo dňa 21.06.2013 do poslednej úhrady dňa 15.12.2015 v splátkach sumu spolu 2.993,92 eur.

11. Listom označeným ako Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 08.07.2016 pôvodný veriteľ žalovanej oznámil, že nakoľko neuhradila dlžné splátky v lehote stanovenej v Predžalobnej upomienke riadne a včas, jej dlh z úverovej zmluvy číslo 7118739 sa stal splatným v celom

rozsahu naraz s tým, že dlžná suma predstavuje 2.126,34 eur. Žalobca predložil dôkaz, že oznámeniu o zosplatnení predchádzalo doručenie predžalobnej upomienky žalovanej dňa 6.5.2016.

12. Z tvrdení žalobcu, obsahu žalobcom predložených listinných dôkazov a označenia žalovanej v nich je zrejmé, že v prípade úveru, ktorého poskytnutie bolo dojednávané prostredníctvom tlačiva žiadosti malo sa jednať o spotrebiteľský úver v zmysle zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a že teda strany mienili v danom prípade založiť spotrebiteľský občianskoprávny vzťah. Takýto vzťah je treba právne posúdiť jednak podľa osobitných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka a nakoľko jednalo sa o spotrebiteľský vzťah, nemožno obísť ani ustanovenia verejnoprávneho predpisu slúžiaceho na ochranu spotrebiteľa a obsahujúceho kogentné ustanovenia, ktorým tu je zákon č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

13. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) v znení účinnom ku dňu schválenia žiadosti o poskytnutie pôžičky veriteľom (9.5.2013) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 1 ods. 8 ZoSÚ ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov (napr. zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa).

15. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

16. Náležitosti, ktoré musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka sú následne vymenované v § 9 ods.2 ZoSÚ, pričom podľa § 11 ods.1 tohto zákona nedodržanie niektorých z nich má za následok bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru.

17. Podľa § 34 občianskeho zákonníka právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

18. Podľa § 35 ods.1 Občianskeho zákonníka prejav vôle sa môže urobiť konaním alebo opomenutím; môže sa stať výslovne alebo iným spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o tom, čo chcel účastník prejavíť.

19. Podľa § 43 Občianskeho zákonníka účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov.

20. Podľa § 43a ods.1 až 3 Občianskeho zákonníka prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia. Návrh pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Návrh, aj keď je neodvolateľný, môže navrhovateľ zrušiť, ak dôjde prejav o zrušení osobe, ktorej je určený, skôr alebo aspoň súčasne s návrhom. Dokiaľ nebola zmluva uzavretá, môže byť návrh odvolaný, ak odvolanie dôjde osobe, ktorej je určené, skôr, než táto osoba odoslala prijatie návrhu.

21. Podľa § 43c ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodíť jej súhlas, je prijatím návrhu. Včasné prijatie návrhu nadobúda účinnosť okamihom, keď vyjadrenie súhlasu s obsahom návrhu dôjde navrhovateľovi. Prijatie možno odvolať, ak odvolanie dôjde navrhovateľovi najneskôr súčasne s prijatím.

22. Podľa § 44 ods.1 až 3 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu. Prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Prijatím návrhu je však odpoveď, ktorá vymedzuje obsah navrhovanej zmluvy inými slovami, ak z odpovede nevyplýva zmena obsahu navrhovanej zmluvy. Ak je návrh určený dvom alebo viacerým osobám, a z jeho obsahu vyplýva, že úmyslom navrhovateľa je,

aby všetky osoby, ktorým je návrh určený, sa stali stranou zmluvy, je zmluva uzavretá, ak všetky tieto osoby návrh prijímú.

23. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

24. Predmetom konania je nárok žalobcu, ktorý odvíja od formulárov - žiadosť o poskytnutie pôžičky a akceptačného listu, ktorých účelom bolo dojednanie spotrebiteľského úveru. Nič iné strany ani netvrdili. Predmetom bolo poskytnutie finančných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu žalovanej bez určenia účelu ich použitia. Právny predchodca žalobcu mal poskytnúť žalovanej finančné prostriedky, ktoré mala žalovaná splácať v dohodnutých mesačných splátkach. V samotnej žiadosti o poskytnutie pôžičky sú vo vzťahu k parametrom úveru uvedené len tri údaje, a to výška úveru 3.000,-eur počet mesačných splátok (60) a spôsob úhrady splátok. Žiadne ďalšie podmienky úveru, jeho náklady a podobne tam uvedené nie sú.

25. Vychádzajúc z obsahu žalobcom predložených listín mal súd za nesporné a preukázané, že predmetné strany chceli uzatvoriť zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Po preskúmaní obsahu formulára „žiadosti“ a žalobcom predloženého oznámenia o schválení pôžičky súd má za to, že k dojednaniu žalobcom tvrdeného úveru, ktorý by zakladal právo veriteľa na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov spolu s úrokmi a poplatkami nedošlo. Žalovanej preto v danom prípade podľa názoru súdu vznikla povinnosť vrátiť veriteľovi len to čo od neho dostala, bez úrokov a bez poplatkov. A keďže dostala sumu 3.000,-eur a vrátila sumu 2,993,92 eur, neuspokojený ostal nárok veriteľa vo výške len 6,08 eur ktorý však súd žalobcovi priznať nemohol, lebo uplatnený bol po uplynutí premlčacej doby, na čo súd musel v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka účinného v čase podania žaloby prihliadnúť ex offio.

26. Žalobcom predložené tlačivo Žiadosti o poskytnutie pôžičky, ako je to vyjadrené už aj v samotnom jeho označení (žiadosť) je žiadosťou o úver, návrhom na uzavretie zmluvy, teda najskôr žalovaná dňa 2.5.2013 žiadala o úver vo výške 3.000,-eur prostredníctvom tejto žiadosti do ktorej predtlačeními časťami boli dopisované jednotlivé údaje a následne malo dôjsť k jej schváleniu, ktoré je vyjadrené a potvrdené podpisom zástupcu veriteľa na osobitnom oznámení o schválení žiadosti dňa 9.5.2013.

27. V konaní tak bolo preukázané, že žalovaná mala záujem o poskytnutie peňažných prostriedkov právnym predchodcom žalobcu vo forme spotrebiteľského úveru a predložila veriteľovi formulárovú žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 3.000,-eur - t. j. v súlade s § 43a Občianskeho zákonníka dala návrh na uzatvorenie zmluvy veriteľovi. V súlade s § 44 Občianskeho zákonníka by bola zmluva uzatvorená okamihom prijatia jej návrhu, avšak ak prijatie návrhu obsahuje zmeny, dodatky, výhrady, obmedzenia, je odmietnutím návrhu a toto sa považuje v súlade s § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka za nový návrh, ktorý musí byť druhou stranou prijatý (v tomto prípade dlžníkom - žalovanou).

28. Avšak vzhľadom na to, že v tlačive žiadosti sú uvedené len tri údaje o úvere (požadovaná výška úveru, počet splátok, spôsob ich úhrady), pričom v oznámení o schválení žiadosti zo dňa 9.5.2013 uvedené sú aj ďalšie údaje, ktoré v žiadosti vôbec uvedené neboli (výška splátky, výška úroku, RPMN a podobne), tak potom súd musí konštatovať, že žalobca v danom prípade nepreukázal v písomnej forme uskutočnené (§ 9 ods.1 zákona) dojednanie strán na takýchto základných parametroch úveru, pričom nedodržanie písomnej formy tohto dojednania má v zmysle § 9 ods.1 v spojení s § 11 ods.1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Veriteľ v oznámení o schválení žiadosti uviedol úplne iné údaje o úvere oproti návrhu žalovanej v žiadosti, a je zrejmé, že aj parametre úveru, ktoré v žiadosti žalovanej vôbec nie sú uvedené sú uvedené len v

oznámení o schválení žiadosti, ktorú žalovaná nepodpísala. Žalobca pritom nepreukázal, nepredložil žiaden iný písomný návrh na uzavretie zmluvy, ani žiadne iné písomné prijatie.

29. Zmluva o poskytnutí úveru, ktorú mal odsúhlasiť právny predchodca žalobcu je teda zjavne obsahovo iná ako je pôvodná žiadosť žalovanej o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Ak teda právny predchodca žalobcu žalovanej schválil úver s parametrami a náležitosťami ktoré v žiadosti žalovanej vôbec neboli uvedené (výška splátky, výška úroku a pod.), nie je možné to považovať za prijatie návrhu predloženého žalovanou, ale za nový návrh. Keďže žalovaná tento nový návrh právneho predchodcu žalobcu písomne (§ 9 ods.1 zákona) neodsúhlasila a svojím podpisom nepotvrdila (opak žalobca nepreukázal), nemožno hovoriť o písomnom uzavretí zmluvy. Na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa v zmysle § 9 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch vyžadovala písomná forma, teda v tomto prípade vyžadoval sa písomný návrh a obsahovo zhodné písomné prijatie tohto návrhu. Žalobca nepreukázal ani netvrdil, že by ním navrhnutý obsah zmluvy (ktorý vystavil až následne po podpise žiadosti dlžníkom) bol totožný so „žiadosťou“ dlžníka, resp. že by takýto nový návrh dlžník v súlade s § 44 ods. 1 a § 46 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijal, teda, že by návrh bol totožný s prijatým návrhom veriteľom a bolo by to urobené písomnou formou. Pokiaľ prijatie návrhu obsahovalo iný obsah, ako bol predložený návrh, išlo o nový návrh a dlžník mal možnosť takýto návrh buď prijať alebo neprijať. Keďže nebolo preukázané, že došlo k obsahovo zhodnému písomnému návrhu a písomnému prijatiu totožného návrhu na uzavretie zmluvy (s náležitosťami uvedenými v schválení žiadosti), nie je vôbec preukázaný zhodný prejav vôle strán na uzavretí takej zmluvy, preto súd má za to, že vznikol tu veriteľovi len nárok na vrátenie reálne poskytnutých prostriedkov, bez úrokov a poplatkov, lebo sa jednalo pre nedodržanie písomnej formy zmluvy v zmysle § 9 ods.1 a § 11 ods.1 písm. a) o bezúročný a bezpoplatkový úver.

30. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

31. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

32. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čas uzavretia zmluvy zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

33. Podľa § 100 ods. 1a 2 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

34. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

35. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

36. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č.40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

37. Podľa § 879v Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov účinného od 5.12.2018, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

38. Obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. ktorá bola pôvodným veriteľom v úverovom vzťahu so žalovanou bola obchodnou spoločnosťou, ktorej jedným z predmetov podnikania (činnosti) zapísaným v obchodnom registri bolo poskytovanie úverov z vlastných peňažných zdrojov nebankovým spôsobom. Žalovanej úver nebol poskytovaný na účel výkonu podnikania či povolania, je zrejmé, že sa jednalo o spotrebiteľský úver. Niet tak pochyb, že žalobca v danom prípade žalobou uplatnil právo na plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy.

39. Vzhľadom začatie súdneho konania dňa 18.4.2019 (doručenie žaloby súdu), t. j. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 343/2018 Z. z., ktorým sa dopĺňa zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (5.12.2018), bolo v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s vyššie citovaným § 879v Občianskeho zákonníka povinnosťou súdu aj ex offo skúmať, či v danom prípade žalobca, resp. pôvodný žalobca uplatnil na súde pohľadávku vyplývajúcu zo spotrebiteľského vzťahu predtým, ako došlo k jej premlčaniu. Uvedené jasne potvrdzuje zámer zákonodarcu vyjadrený v dôvodovej správe k zákonu č. 348/20018 Z. z., z ktorej vyplýva, že prijatá právna úprava zavádza osobitnú úpravu uplatňovania premlčaných nárokov zo spotrebiteľských zmlúv v reakcii na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 11/2016-60, zo dňa 7. februára 2018. Pri subjektívnych majetkových právach zo spotrebiteľskej zmluvy považuje zákonodarcu za opodstatnené, aby sa po uplynutí premlčacej doby tieto práva dostali „ex lege“ do polohy naturálnych záväzkov. Po uplynutí premlčacej doby, najmä s ohľadom na súčasný stav trhovej ekonomiky, niet z pohľadu štátnej moci záujmu hodného ochrany podporovať vynucovanie plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy, ak sa právo niektorej zo strán premlčalo. Významom inštitútu premlčania nie je automatické oslobodenie dlžníka od plnenia záväzku, ale vytvorenie priestoru pre to, aby dlhy plynúce zo spotrebiteľských zmlúv boli vymáhané len v rozumnom a primeranom čase a dlžník nebol nútený prostriedkami s prvkami štátneho donútenia zaplatiť dlh, vo vzťahu ku ktorému uplynulo značné časové obdobie, v dôsledku čoho by mohla byť oslabená jeho pozícia napríklad v tom, že už nebude disponovať dôkazmi. Zároveň sa vylučuje kondikcia, t.j. v prípade dobrovoľného plnenia premlčaného dlhu dlžníkom sa prijaté plnenie nepovažuje za bezdôvodné obohatenie (§ 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Za vymáhanie premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy sa v tomto kontexte rozumie súdne konanie, exekučné konanie a rozhodcovské konanie. Nemožnosť vymáhania premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy zohľadňuje dynamickosť spotrebiteľského prostredia a vedomie tohto rizika bude oprávnené motivovať veriteľov vymáhať svoje pohľadávky čo najskôr. Táto právna úprava sa z dôvodu predchádzania prípadnej nerovnosti vzťahuje na obe strany spotrebiteľského vzťahu, t.j. na spotrebiteľa aj na dodávateľa.

40. Žalobca v žalobe tvrdil, že úver pre nesplácanie predčasne zosplatnil v súlade s článkom 12.4 zmluvných podmienok. Z čl. 12 bodu 12.4 predložených zmluvných podmienok vyplýva žalobcovi (resp. jeho právnenému predchodcovi) právo žiadať od žalovanej ako klienta zaplataenie celej pohľadávky, ktorá sa stane okamžite splatnou, ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace a bol spoločnosťou písomne upozornený na uplatnenie tohto práva 15 dní vopred.

41. Opísaná dohoda zmluvných strán o práve dodávateľa predčasne zosplatniť poskytovaný spotrebiteľský úver podľa názoru súdu rešpektuje limity dané v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Zo skutkových okolností prípadu (žalobcom predložený prehľad splátok a úhrad k úveru poskytnutému žalovanej) vyplýva, že žalovaná sa dostala do omeškania so splátkou splatnou 20.2.2016 a rovnako tak aj s nasledujúcimi splátkami splatnými 20.3.2016, 20.4.2016 a 20.5.2016. Žalovanej bola dňa 27.4.2016 právnym predchodcom žalobcu zasielaná výzva - predžalobná upomienka na zaplataenie splátok, ktorú žalovaná prevzala dňa 6.5.2016 (doručenka na rube čl.17 spisu). V zmysle vyššie uvedeného zmluvného dojednania ako aj citovanej právnej úpravy tak žalobca bol oprávnený žiadať zaplataenie celého úveru najskôr po uplynutí 3 mesiacov od splatnosti s prvou omeškanou splátkou a po doručení upozornenia, t.j. počnúc dňom 21.5.2016 najneskôr však do 19.6.2016 (uvedené žalobca tvrdil k 19.6.2016 a tento dátum zosplatnenia vyplýva aj z prehľadu splátok a úhrad). V danom prípade

nebolo žalovanou spochybnené tvrdenie žalobcu, že úveru právny predchodca žalobcu pristúpil 19.6.2016, teda § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

k zosplatneniu spotrebiteľského v lehote vyplývajúcej z § 565 a

42. Súd preto uzatvára, že v danom prípade došlo zo strany právneho predchodcu žalobcu k platnému zosplatneniu spotrebiteľského úveru dňom 19.6.2016, o čom bola žalovaná informovaná listovou zásielkou z 8.7.2016, čo malo vplyv aj na ustálenie počiatku plynutia premlčania uplatneného nároku. Ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka je úpravou všeobecnou (lex generalis) a ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k nemu je úpravou špeciálnou (lex specialis), ktorá má pred aplikáciou všeobecnej úpravy prednosť. Keďže § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje právo na predčasné zosplatnenie uplatniť až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou, je práve táto splátka, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní tri mesiace tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka. Prednosť má teda právna úprava zakotvená v druhej vete §-u 103 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej je počiatok plynutia premlčacej doby viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatnenie celého dlhu vyvolala. Aplikácia § 101 Občianskeho zákonníka bude potom vo vzťahu k druhej vete § 103 Občianskeho zákonníka namiesto, len pokiaľ sa jedná o dĺžku premlčacej doby (3 roky), nakoľko ustanovenie § 103 druhej vety Občianskeho zákonníka inú úpravu ohľadne dĺžky premlčacej doby neustanovuje (rovnako závery občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Banskej Bystrici konaného dňa 20.03.2019). Premlčacia lehota v zmysle druhej vety § 103 Občianskeho zákonníka teda začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a pre ktorú k zosplatneniu došlo (teda zosplatnenie spotrebiteľského úveru vyvolala), teda v danom prípade 20.2.2016 a uplynula 20.2.2019. V zmysle § 103 druhej vety OZ ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 OZ povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ), v danom prípade splátky splatnej dňa 20.02.2016. Súd teda zastáva názor, že v danom prípade premlčacia doba začala plynúť odo dňa splatnosti splátky splatnej dňa 20.02.2016.

43. Koniec koncov, uvedené posúdenie premlčania už nemôže byť pre žalobcu nijako nové či prekvapivé. Majúc na pamäti princíp právnej istoty v právnom štáte (viď aj článok 2 základných princípov CSP) súd poukazuje napr. na iný spor žalobcu, konkrétne na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 22Co/161/2018. Tam žalobca v odvolacom konaní argumentoval okrem iného tým, že ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, ako ustálil súd prvej inštancie, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Podporne poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/228/2016-74, ktorý totožné posúdenie začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ pre celý zosplatnený úver od splatnosti prvej omeškanej splátky v inej právnej veci, označil za neprípustné. Krajský súd v Prešove však v predmetnom rozsudku odvoláciu argumentáciu žalobcu odmietol.

44. Obdobne nesúhlasnú argumentáciu žalobcu k takému posúdeniu premlčania odmietol Krajský súd v Banskej Bystrici v rozsudku sp.zn. 16Co/95/2018. Poukazujúc na viaceré komentáre k Občianskemu zákonníku tam krajský súd uviedol, že taký výklad zodpovedá aj princípom formálnej logiky, ktorej by však nezodpovedal výklad žalobcu, podľa ktorého by veriteľ pri omeškaní s viacerými splátkami pristúpil k zosplatneniu úveru kvôli omeškaniu spotrebiteľa s poslednou, či predposlednou z nich a to v čase, keď spotrebiteľ s týmito nebol v omeškaní ešte 3 mesiace.

45. Súd pripomína, že aj v tu súdnej veci, aj z formulovania úkonu zosplatnenia je zrejmé, že veriteľ pristúpil k zosplatneniu preto, že dlžník sa dostal do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci február 2016 po viac ako 3 mesiace a že dlžníka na možnosť zosplatnenia výslovne upozornil so vzťahu k tejto splátke. Preto je zrejmé, že s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala

plynúť odo dňa zročnosti splátky za mesiac február 2016, teda uplynula vo februári 2019 zatiaľ čo žaloba bola podaná až dňa 18.4.2019, teda až po jej uplynutí.

46. Obdobne súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 17.4.2019, sp. zn. 2Co/148/2018. Tam tento uviedol, cit. „Je potrebné zdôrazniť, že v ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ust. § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premičania upravený odlišne. Podľa vety prvej, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premičacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 OZ). Podľa vety druhej, v prípade tzv. zosplatnenia dlhu, len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premičacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§ 103 OZ), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva § 565 OZ (do pozornosti napr. rozsudok KS Trnava sp. zn. 9Co/288/2016). Ustanovenie § 53ods. 9 OZ dopadá na poslednú vetu § 565 OZ tak, že upravuje, odkedy môže dodávateľ toto právo uplatniť. Keďže v danej veci ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, aplikáciu § 565 OZ bolo potrebné uskutočniť v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ. Nebolo sporné medzi stranami sporu, že dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatnenie bola splátka najneskôr splatná 20.2.2013, nasledujúcim dňom začala plynúť 3-ročná premičacia doba, v závislosti od čoho súd prvej inštancie s poukazom na okamih doručenia žalobného návrhu správne posúdil uplatnený nárok žalobcu ako premičaný.“

47. Rovnako posúdil premičanie Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci sp. zn. 16Co/34/2018, Krajský súd v Trnave v rozhodnutí zo dňa 27.2.2018, sp. zn. 27Co/315/2017, alebo zo dňa 26.3.2018, sp. zn. 26Co/176/2017, Krajský súd v Žiline v rozhodnutí zo dňa 26.3.2019, sp. zn. 11Co/59/2019. Súd poukazuje aj na aktuálny rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.41Co/69/2019 v ktorom tento uviedol, cit.“ Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že došlo k premičaniu pohľadávky žalobcu. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, v ktorom sa uvádza, že ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, premičacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Z tohto ustanovenia je teda zrejmé, že zákon viaže začiatok premičacej doby na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade, že sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, má dodávateľ povinnosť v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka čakať s uplatnením práva na predčasné zosplatnenie úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, čo však nič nemení na skutočnosti, že premičacia doba sa aj v takomto prípade počíta odo dňa zročnosti omeškanej splátky. Je pravdou, že takouto právnou úpravou zákonodarca de facto skrátil premičaciu dobu o tri mesiace, keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka s danou splátkou dodávateľ nemôže zosplatniť celý dlh, pretože by tým porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak, premičacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premičaciu dobu odlišne, ale len za predpokladu, že takto stanovená premičacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premičacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. k podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva.“

48. Súd konštatuje, že veriteľ mal dostatok času uplatniť svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplatneného dlhu na súde. V danom prípade k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti nepochybne došlo pre nezaplatenie splátky splatnej 20.02.2016, a preto je nárok na zaplatenie neuhradeného zvyšku bezúročného a bezpoplatkového úveru vo výške 6,08 eur premičaný a takýto nárok v zmysle § 54a OZ nie je možné vymáhať, a preto súdu nezostávalo nič iné ako žalobu veriteľa, ktorou sa domáhal premičaného práva, zamietnuť. Pôvodný žalobca doručil na súd žalobu až dňa 18.4.2019, potom je potrebné konštatovať, že v danom prípade žalobca v konaní uplatňuje premičané právo, ktorého vymáhanie bráni § 54a Občianskeho zákonníka a v súdnom konaní ho preto nemožno priznať.

49. Na základe uvedeného tak bola žaloba ako celok súdom zamietnutá, lebo spotrebiteľský úver bol bezúročný a bezpoplatkov a priznať neuhradenú časť jeho istiny s príslušenstvom (6,08 eur) nebolo možné pre premičanie nároku.

50. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mala žalovaná, keďže žaloba bola zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP jej vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaná však náhradu žiadnych trov konania neuplatnila, zo spisu ani žiadne preukázateľné trovy konania žalovanej nevyplývajú, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by

v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.